

Button

Button

Should lanterns shine, the holy face,
Caught in an octagon of unaccustomed light,
Would wither up, an any boy of love
Look twice before he fell from grace.
The features in their private dark
Are formed of flesh, but let the false day come
And from her lips the faded pigments fall,
The mummy cloths expose an ancient breast.
I have been told to reason by the heart,
But heart, like head, leads helplessly;
I have been told to reason by the pulse,
And, when it quickens, alter the actions' pace
Till field and roof lie level and the same
So fast I move defying time, the quiet gentleman
Whose beard wags in Egyptian wind.
I have heard may years of telling,
And many years should see some change.
The ball I threw while playing in the park
Has not yet reached the ground.

Lluirien els fanals

Lluirien, rostre sant, els fanals,
encesos en un octàgon de llum inaudita,
farien escalf, i el vailet d'algun amor
miraria dos cops abans de perdre la innocència.
En la fosca secreta la fesomia és de carn,
però deixeu que vingui pèrfidament el dia
i la pell dels seus llavis caigui eixuta.
Les teles de la mòmia mostren un bust antic.
He sabut del seny per ànim del cor,
però el cor, com el cap, em guia ben debades.
He sabut del seny per uns batecs
que en acuitar-se traspalsen la pauta dels actes
fins que el sòl i la teulada són arran i el mateix,
tan ràpid marxo jo desafiant el temps, home pacient i gentil,
esbullant-se'm la barba al vent egipci.
He sentit la contalla de molts anys:
molts anys són que veurien aquell canvi.
La pilota que vaig llençar jugant al parc
no ha tocat encara terra.

Versió d'Isidre Martínez i Marzo